

singur la marginea galaxiei

Cristian Ovidiu

desfac umbra răului
în aripi de lumină
ard felinarele în zâmbetul nopții
pașii se înalță din asfalt
mâinile rup cărămizi de ploaie
singur aflu rotației sens
aseară mi-am pierdut papucii
în sonetul inimii
sunt înconjurat de straturile
fierbinți ale cuvintelor
din care ca dintr-un circ ambulant
ies norii ce se adaugă liniștiți
zilei ce va urma
se topesc tălpile așezate pe scări de iarbă
să adulmece respirații proaspete